क्षेप्तव्यम्, क्षेपयितव्यम्, चिक्षिप्सितव्यम्, चेक्षिपितव्यम्;
क्षेपणीयम्, क्षेपणीयम्, चिक्षिप्सनीयम्, चेक्षिपणीयम्;
क्षेप्यम्, क्षेप्यम्, चिक्षिप्स्यम्, चेक्षिप्यम्;
ईषत्क्षेपः-दुःक्षेपः-सुक्षेपः; —— ——
क्षिप्यमाणः, क्षेप्यमाणः, चिक्षिप्स्यमानः, चेक्षिप्यमाणः;
क्षेपः-आक्षेपः-विक्षेपः-सङ्क्षेपः-प्रक्षेपः, परिक्षेपः, क्षेपः, चिक्षिप्सः, चेक्षेपः;
क्षेप्तुम्, क्षेपयितुम्, चिक्षिप्सितुम्, चेक्षिपितुम्;
[1]क्षिपा, क्षेपणा, चिक्षिप्सा, चेक्षिपा;
क्षेपणम्, क्षेपणम्, चिक्षिप्सनम्, चेक्षिपणम्;
क्षिप्त्वा, क्षेपयित्वा, चिक्षिप्सित्वा, चेक्षिपित्वा;
[A]सङ्क्षिप्य, परिक्षिप्य, परिक्षेप्य, परिचिक्षिप्स्य, परिचेक्षिप्य;
[B]भ्रूविक्षेपम् [2][कथयति]
क्षेपम् २, क्षिप्त्वा २, } क्षेपम् २, क्षेपयित्वा २, } चिक्षिप्सम् २, चिक्षिप्सित्वा २, } चेक्षिपम् २. चेक्षिपित्वा २, }

(307) "क्षिप प्रेरणे" (VI-तुदादिः-1285. सक. अनि. उभ.)

'क्षिप्यति प्रेरणे, शे तु क्षिपति क्षिपते पदे।' (श्लो. 130) इति देवः।

क्षेपकः-पिका, क्षेपकः-पिका, चिक्षिप्सकः-प्सिका, चेक्षिपकः-पिका,
क्षेप्ता-त्री; [3]क्षिपन् [C]-न्ती-ती, [D]अभिक्षिपन् [4]प्रतिक्षिपन्-अतिक्षिपन्-न्ती-ती;

---

1. 'भिदादि–' (3-3-104) पाठात् अङ्। 'अजाद्यतः–' (4-1-4) इति स्त्रियां टाप्।
2. 'स्वाङ्गेऽध्रुवे' (3-4-54) इति द्वितीयान्ते उपपदे णमुल्प्रत्ययो भवति।
3. 'तुदादिभ्यः शः' (3-1-77) इति शः विकरणप्रत्ययः। तस्य ङिद्वद्भावात् अङ्गस्य न गुणः। स्त्रियाम्, 'आच्छीनद्योर्नुम्' (7-1-80) इति नुमो वैकल्पिकत्वम्। तेन रूपद्वयम्।
4. 'अभिप्रत्यतिभ्यः क्षिपः' (1-3-80) इत्यनेन कर्तृगामिनि क्रियाफलेऽपि परस्मैपदमेव। न शानच्। तेन शतरि रूपम्।

A. 'अनेकशो निर्जितराजकस्त्वं पितृनताप्सीः नृपरक्ततोयैः।
संक्षिप्य संरम्भमसद्विपक्षं काऽऽस्थाऽभेकेऽस्मिंस्तव राम रामे॥' भ. का. 2-52.

B. 'अधीयन्नात्मविद्विद्यां धारयन् मस्करिव्रतम्।
वदन् बह्वङ्गुलिस्फोटं **भ्रूविक्षेपं** विलोकयन्॥' भ. का. 5-63.

C. 'तुदन् कुचरिताञ् शुभे प्रणुदमान इष्टं दिशन्
प्रमृष्टपललान् **क्षिपन्** अरिमर्तिं कृषन् माधवः।' धा. का. 2-72.

D. 'सुखाहरैर्वर्महरैः सगर्भ्यैः प्रलम्बमुख्यैश्च सहाश्रवैस्तैः।
अभिक्षिपन् अक्षमकोऽर्चनार्हान् दृष्ट्वा स्वसुर्दीप्तिमखिन्त कंसः॥' वा. वि. 2-59.